



# OHNISKO

Počítame s vami...

október 2016

**Slovo kazateľa**

**Ježiš - Chlieb života**

**Zoznámte sa s kazateľmi**

**Štefan Rendoš**

**Pre mládež**

**Mládež sa stretla v Srbsku**

**Téma**

**Život večný**

## Ježiš – Chlieb života (Evanjelium podľa Jána 6,24-35)

Len nedávno sme na bohoslužbách ďakovali Hospodinovi za požehnanie úrod zeme. A určite medzi všetkými dobrými darmi nechýbal ani chlieb. Tá najzákladnejšia a prvoradá potravina pre život sprevádzajúca ľudí odpradáva až doposiaľ vo všetkých končinách zeme; potravina, akú doteraz nikto nevytvoril; potravina znamenajúca život, teda budúcnosť.

Keď nahliadneme do tohto evanjeliového textu, môžeme len žasnúť nad skutočnosťou, že my ľudia sme vo všetkých dobách v podstate stále tí istí. Ide nám najmä o to, aby sme neboli hladní a mali všetko, čo pre svoj život potrebujeme. V tom je naša istota. No napriek tomu Pán Boh aj tak s nami i naďalej ráta a chce nás mať pre večnosť. Pre nás ľudí, ktorí žijeme v období novej zmluvy, je pripravená stála záchrana v Pánovi Ježišovi. My kresťania hovoríme, že Božou odpoveďou na všetky naše otázky je Ježiš. Možno sa takéto vyjadrenie zdá veľmi skrátané, no je pravdivé, aj keď človeku, ktorý o Ježišovi ako o Spasiteľovi nevie, sa to nemusí pozdávať. Božie slovo nám však tento argument potvrdzuje. A mnohí z nás to okúsili aj vo svojich životoch, tak ako sa píše v Liste Hebrejom: Sme tí, čo boli osvietení a okúsili nebeský dar; tí, ktorí majú účasť na Duchu Svätom a okúsili dobré Božie slovo i moc budúceho veku. – Predsa je tu vždy určité napätie medzi časným a večným. Keby sme sa v predloženom evanjeliu vrátili na začiatok 6. kapitoly, kde je zaznamenané, ako Ježiš nasýtil zástup, či neprehovára k nám Slovo: Hľadáte ma nie preto, že ste videli znamenia, ale aby ste si naplnili fyzické potreby?! – Tak ako je to s nami?!

Svätý Augustín povedal: „Stvoril si nás, Bože, pre seba, a ľudské srdce je nepokojné, pokiaľ nespočinie v Tebe.“ Chceme byť čo najbližšie k Bohu. No toto úzke spoločenstvo s Bohom, Pánom Ježišom Kristom skrze Ducha Svätého, je ohrozované po celú našu časnosť. Satan nespí a stará sa o to, aby do tohto

spoločenstva vniesol trhliny. Či už sú to rôzne okolnosti nášho života, starosti o život; starosti o to, ako zabezpečiť dobré vzdelanie deťom, ako sa mať lepšie, alebo sú to narušené vzťahy v rodinách, ale aj v cirkevných spoločenstvách, či rôzne ťažké otázky, na ktoré nenachádzame rýchle odpovede...

Teoreticky poznáme cenu večnosti, ale žijeme pod tlakom, ktorý prináša časnosť. V nej sa musíme obhájiť, presadiť, zaskvietť, podať omračujúci výkon. Či sú to veci pozemské, no žiaľ aj vo veciach duchovných. Čo však od nás žiada Boh?! Chce, aby sme verili v Jeho Syna Pána Ježiša Krista. Chce, aby sme dôverovali Ježišovi. Práve dôverou Ježišovi sa človek stáva spravodlivým; skrze vieru bez skutkov zákona. Až takáto dôvera prináša skutky a tie sa prejavujú láskou.

V tejto časti Písma sa Ježiš nazýva ‚chlebom života‘. V záhrade Eden Boh oddelil človeka od stromu života, lebo človek sa tak rozhodol. Lenže Boh chce, aby sme mali život. A poslal nám ‚chlieb života‘ vo svojom Synovi. Tento Chlieb života je tu pre všetkých.

Máš ten Chlieb?!

Ja bez chleba nemôžem byť, rada ho kupujem, lebo z pekárničky povedľa nášho domu vanie úžasná vôňa. Rada ho krájam, krásne chrupoce jeho kôra. Rada ho jem, pre jeho chuť; pre tú chlebovitosť. Chutia mi aj iné jedlá, ale bez chleba to nie je to pravé. Ak nemám chlieb, práve vtedy mám naň najväčšiu chuť. Aké by bolo úžasné, takto to zažívať aj s Pánom Ježišom! Pán Boh nám požehnáva veľmi veľa vecí, z ktorých máme radosť aj úžitok. Ale to prvé, čo nám ponúka, je Jeho Syn Ježiš Kristus. Dal nám To najvzácnejšie, čo mal; prečo by nám nemal dať aj to ostatné?! Preto by sme ku všetkým týmto pridaným hodnotám mali mať na prvom mieste Ježiša. V tom je záruka dobrého užívania i všetkých bonusových vecí a skutočností. Ak má Ježiš v našich životoch to správne prvé miesto, môžeme mať istotu, že aj ostatné prí-

lohy majú to správne miesto; či už je to domov, vzťahy, jedlo, ale aj všetky veci, čo nás tešia alebo nám uľahčujú život.

Pán Ježiš hovorí: „Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nebude hladovať a kto verí vo mňa, nebude smädný. Nikdy.“ (Jn 6,35) Máte ten Chlieb života?! Ak áno, potom ste našli to pravé občerstvenie. Ale to nie je všetko. O tento Chlieb sa máme deliť. Pán Boh nečaká,

## Hlboká viera dáva silu

Pri požiarnej katastrofe stratil chicagský právnik Horatio G. Spafford v roku 1871 všetok svoj majetok. O dva roky neskôr poslal svoju rodinu do Európy. Medzitým sa chcel pokúsiť znovu nadobudnúť stratený majetok, aby jeho žena a deti mali solídne zabezpečenie.

Dňa 15. novembra 1873 sa rozlúčil so svojimi milými, ktorí sa do Európy vydali na lodi ‚Ville de Havre‘. V Atlantiku sa potom táto loď zrazila s plachetnicou. Loď ‚Ville de Havre‘ sa začala potápať a za 15 minút zmizla pod hladinou. Matka a deti zúfalo zápasili s vlnami, ale bolo to nad ich sily. Všetky deti zahynuli. Matku, ktorá stratila vedomie, vytiahol jeden námorník do záchranného člna, a tak jej zachránil život.

Po príchode do Anglicka telegrafovala svojmu manželovi: „Bola som zachránená iba ja.“ Hoci sa pri zrážke lodí s deťmi úpenlivo modlila k Bohu, nebola so svojím manželom ušetrená nesmierne bolestivej straty štyroch dcér.

Keď Spafford dostal smutnú správu, vrazil: „Staň sa vôľa Božia!“ Bol mužom hlbokej viery a táto viera mu dala silu, aby napísal verše *Keď nebeský pokoj naplní moju dušu...* Anglický originál má názov *Moja duša sa má dobre* (It is well with my soul) a ešte jasnejšie vystihuje situáciu, v ktorej sa autor nachádzal: „Keď pokoj ako rieka sprevádza moju cestu a bolesť sa valí ako morské vlny, potom nech je môj údel akýkoľvek, Ty si ma naučil hovoriť, moja duša sa má dobre...“ a nemecký preklad tu dopĺňa „v Pánovi“.

Spafford zomrel v roku 1888 v Jeruzaleme. Tri roky po napísaní týchto veršov zložil Philip P. Bliss (1838 – 1876) krátko pred svojou smrťou melódiu, na ktorú sa pieseň dodnes spieva. Hlboká viera v Boha nám dáva silu spievať aj v ťažkých časoch a prinášať nádej ďalším, ktorí prechádzajú temným údolím.

VDS, Slovo a život

kým budeme vo všetkom dokonali a bezúhonní, aby sme až potom ukázali na Chlieb života – na Pána Ježiša. V Liste Efezanom sa píše, že Ježiš nás pripravuje na dielo služby. Preto neexistuje výhovorka, aby sme si tento Chlieb života nechávali len pre seba. Pán Ježiš sa tým Chlebom života stal a nám zveril úlohu rozdávať Ho ďalej. Ponúkajme Ho všetkým, ktorí ešte hladujú. Amen.

Štefánia Sklenarová

## Bez smrti niet zmŕtvychvstania

S radosťou slávime zmŕtvychvstanie a nový život. So smrťou a rozlúčením sa vyrovnávame ťažko. To prežívame, keď niekto milovaný zomrie. Ale platí to aj v prenesenom zmysle pre veci, ktoré sme si zamilovali.

Aj naše zbory stále častejšie prichádzajú do situácií, keď sa musia rozlúčiť s tým, čo si zamilovali. To je vždy ťažké a spojené s procesom smútenia. K uvoľneniu zvyčajne dochádza až vtedy, keď je to nové dostatočne podmaňujúce.

Aká nádej pohýna Váš život s Kristom? Je niečo, čo by ste chceli vo svojich zboroch vyskúšať, aby ste oslovili nových ľudí a budovali vzťahy? Bolo by dobré, aby ste sa v tom vzájomne povzbudzovali. Mali by sme v našich zboroch viac pestovať kultúru umožňovania.

Až príliš často nepodporujeme nové veci, pretože je neisté, čo z toho bude. Všetko potom zostáva po starom, ktoré už nemôžeme alebo nechceme zanechať. Strach zanechať to, čo sme si zamilovali, paralyzuje. Ale očakávanie nových vecí s Bohom oslobodzuje. Prajem Vám vo vašich spoločenstvách nádej na začatie nového života a odvalu na nové skúsenosti s Kristom, aj keď to bez smrti a rozlúčky nepôjde.

biskup Patrick Streiff  
z nemčiny prel. M. Kušiaková

## Občerstvenie v Bohu

**N**a konci dedinky Vernár neďaleko Popradu sa nachádza útulný penzión Sabína. Tam sa 7. – 9. októbra 2016 konalo víkendové stretnutie sestier. Po večeri (a nielen po nej) nás niektoré sestry ponúkali koláčikmi, čo priniesli. Na prvom zhromaždení kázala o „živom Chlebe“ sestra Števkka Sklenarová. V sobotu sme videli prezentáciu o Svetovej federácii žien. Sestry po celom svete berú vážne ciele, čo si stanovili a pomáhajú v praktickej službe, šíriac tak evanjelium. Sme súčasťou tejto veľkej organizácie, ktorá mení veci. Boli sme povzbudené, že je dôležité aj to, čo my robíme. Pre toho jedného človeka, ktorému pomáhame, to veľa znamená, pretože mu to zmení život.

Ďalej sme počuli zaujímavú prednášku na tému *Kde mám hľadať pokoj* spojenú s osobným svedectvom Hanky Novákovej zo zboru Praha-Počernice. Hanku sme si hneď obľúbili. Nielen preto, že povedala: „**Každá žena je krásna, keď sa usmieva.**“ ☺ ale pre jej úprimnosť a radosť, ktoré sme cítili. Skúsenosti z každodenného života dopĺňala veršami z Biblie. Zdôrazňovala: „**Boh o každej z nás vie.**“ Počuli sme, že ak máme pokoj, máme ho mať nielen s Bohom, ale aj s ľuďmi, pretože sme tvorkyňami pokoja. Nemali by sme si ho nechať ukradnúť, ale usilovať sa oň (1Pt 3,1).

Strach a starosti sú najväčšími zlodejmi pokoja! A žiť v strachu a v strese nie je príťažlivé kresťanstvo! Božie slovo má však moc oslovit' nás rôznymi spôsobmi. Vtedy sa z litery stáva živé Slovo, upokojujúce našu myseľ.

Modlili sme sa aj za sestry, ktoré ochoreli alebo z iných dôvodov nemohli prísť. Poobede sme si mohli vybrať, či sa zúčastníme na diskusii pod názvom *Aby čas s Pánom naozaj premieňal* alebo budeme vyrábať záložky. Večerný program sme začali biblickou súťažou Tri proti trom ☺, veselými hádankami a ďalšími súťažami. Pokračovali sme zhromaždením, kde po piesňach sestra Svetlana Kómíves Francisti hovorila, čo máme priniesť do Božej prítomnosti. Slávnostná nedeľa začala piesňou *Ó, veľký Bože* najprv kórejsky, v podaní misionárky Kim, a potom slovensky. Sestra Gabriella Kopas čítala Slovo zo 47. kapitoly knihy proroka Ezechieľa o vode vytekajúcej z chrámu. Počuli sme, kto potrebuje uhasiť smäd a ako môžeme sprostredkovať občerstvenie v Pánovi druhým. **Koho sa my dotýkame, toho sa dotýka Ježiš.**

Každá účastníčka dostala krásny darček, šálku s logom SES3. Vďaka FMIE (Fond misie v Európe) sme pobyt mali za výhodnú cenu. Vďaka Pánovi Ježišovi, že sme občerstvenie, ktoré bolo témou, prežili aj na tomto stretnutí.

Milena Belkova



## OHLASY zo stretnutia sestier

Prežila som požehnaný čas v Pánovej prítomnosti. Spoznala som sestry, o ktorých som vedela len z čítania Ohniska.

Anka B. z Trnavy

Vďaka nášmu Pánovi, že nás priviedol na toto miesto, kde som mohla prežívať pokoj. Vďaka za svedectvá sestier, že náš Pán Ježiš žije v nás a že nás Jeho láska spája.

Silvia z Partizánskeho

Sme rady, že sme spoznali ďalšie milé sestry, a ďakujeme za skvelú organizáciu. Páčili sa nám aj scénky a súťaže, nadovšetko Božie slovo a svedectvá.

Darina Ch. a Janka A. z Trnavy

Na tejto ženskej konferencii sa mi veľmi páčila prednáška Hanky Novákovej. Bola jednoduchá, zo života, a pre mňa vzácna tým, že Hanka sa opierala o skúsenosti z vlastného života.

Kvetka z Michaloviec

Ďakujeme Bohu, že sme mohli byť na tomto stretnutí. Pán Boh nás občerstvoval a dal nám svoje odpodčinutie.

Naty zo Serede a Ester z Trnavy

Bol to super čas, hlavne pri Božom slove v spoločnosti Božích detí, ktoré spolu chválili Pána Ježiša.

Števkka z Partizánskeho

Som vďačná, že Božie slovo prehovorilo aj ku mne. Pán Ježiš nám cez sestry kazateľky poslal posolstvo o pokoji s Ním. Bolo to živé a vzácne Slovo. Duch Svätý mocne pôsobil najmä počas chvál a modlitieb. Bolo tu krásne prostredie, oddýchla som si telesne aj duchovne.

Iveta z BA-Petržalky

Jsem vďečná Pánu za občerstvujúci darček, ktorý mi dal v účasti na setkání sester slovenské ECM ve Vernári. Krásná příroda, útulné pokoje, dobré jídlo a hlavně vzácné sestry, které mě svým živým svědectvím víry velmi obohatily. Zastoupeny byly všechny generace žen a nebylo nás zase tak moc, abychom nemohly každá s každou prohodit alespoň pár vět, o to více bylo setkání inspirující. Děkuji za pozvání, milé přijetí, pozorné naslouchání mého povídání, souznění, modlitby, společné chvály a přemítání nad Božím slovem. I za povzbuzující slova, která dávají sílu. Ať vám, děvčata, Pán Ježiš velice žehná svým pokojem, byla jsem s vámi ráda.

Hanka z Prahy

### Majte trpezlivosť s nami staršími (!)

alebo

### Čo odkazujú seniori mladým ľuďom...

#### Pozdrav pre našich seniorov

*Október je mesiac úcty k starším.*

*Pri tejto príležitosti chceme za Vás, naši milí vekom starší bratia a sestry, poďakovať Pánovi. Za príklad Vašej odovzdanej viery. Za nádej, ktorou upriamujete našu pozornosť na Pána Ježiša. Zato, že vo Vašich životoch môžeme vidieť živé svedectvo Hospodinových skutkov, ktoré s istotou odovzdávate ďalej. Ďakujeme Vám za to! Vážime si Vás a máme Vás radi.*

pripr. Števkka a Milena

♥ Požehnaní, ktorí majú porozumenie pre naše potkynajúce sa nohy a ochromené ruky.

♥ Požehnaní, ktorí sa s priateľským úsmevom zastavia, aby sa s nami trochu porozprávali.

♥ Požehnaní, ktorí nikdy nepovedia: To ste mi už dnes dvakrát rozprávali.

♥ Požehnaní, ktorí svojou dobrotou uľahčujú dni, ktoré nám ešte zostávajú na ceste do večného Domova.

# Život večný

Dobre vieme, že raz zomrieme. Tak to už na svete chodí. To, že život končí smrťou, si ale niektorí ľudia nechcú pripustiť. Kedysi dávno som sa rozprával s mojím susedom a téma sa posunula aj na otázky života a smrti. Druhý deň som sa od jeho manželky dozvedel, že som jej muža urazil. Absolútne

To, že nechcem o niečom nič vedieť, však ešte neznamená, že to neexistuje.

hovorí. Pre môjho manžela jednoducho smrť neexistuje. “Je to trocha ako s tým pštrosom, čo pchá hlavu do piesku. To, že nechcem o niečom nič vedieť, však ešte neznamená, že to neexistuje. Dnes veľa ľudí vytesňuje smrť zo svojho života. Hospic v strede sídliska mnohých znerovozňuje. Nechcú, aby ich deti každý druhý deň videli pohrebné vozidlo. Život tu na zemi nie je dokonalý. Vďaka vyspelému zdravotníctvu ho ale vieme značne predĺžiť. Aj napriek tomu hra Karla Čapka Věc Makropulos riešiaci otázku dlhovekosti či nesmrteľnosti zostáva stále aktuálnou. Jej hlavná hrdinka Emília bola dcérou rudolfskeho lekára, ktorý pre svojho cisára objavil elixír mladosti na 300 rokov. Táto doba práve končí a ona potrebuje získať pergamen s receptúrou na ďalších 300 rokov.

Neľudsky dlhý život je horší ako smrť.

A hoci ju život nudí, bojí sa smrti. Uvedomuje si ale, že neľudsky dlhý život je horší ako smrť. Aj ostatní sa nakoniec vzdajú plánu s receptom na večný život a nechávajú ho spáliť.

Vďaka Bohu, večný život nie je nekonečným pokračovaním tohto života. Večný život je úplne iný život. Bez hriechu, smrti, chorôb, trápenia. Je to život u Boha, v Bohu i z Boha. Ako je napísané: „Ani oko nevidelo, ani ucho

nepočulo a čo ani do ľudského srdca nevstúpilo, to pripravil Boh tým, čo ho milujú.“ (1Kor 2,9) Ani veda, ani špiritistické seansy nám nepomôžu v pochopení večnosti. Napriek tomu platí, že ak máme nádej v Kristovi len na tento život, sme najúbohejší zo všetkých ľudí (1Kor 15,19). Čo končí ničotou, je samo ničotnosťou.

A predsa je večný život hlboko prepojený s týmto naším pozemským životom! Na čom v našom pozemskom živote skutočne záleží?! Odpovedí môže byť mnoho. Ale v pozemskom živote ide predovšetkým o večný život. Na tom záleží, či tento večný život získame, alebo ho

V pozemskom živote ide predovšetkým o večný život.

stratíme. To je podstatné! Jedno vyznanie viery hovorí: Veríme v život dokonalý, ktorý sa tu na zemi začína a v Bohu svoje naplnenie nachádza. Písmo toto vyznanie potvrdzuje slovami: Kto verí v Syna, má život večný. Po posledných bohoslužbách mi jedna sestra povedala – To bolo ako kus neba. – Z času na čas môžeme zakúšať pozhnané chvíle, v ktorých cítime, že Boh je blízko a koná s nami. V nebi nás čaká plnosť tohto vzťahu. Ide len o naše rozhodnutie. Boh nám predložil cestu života a cestu smrti. Cesta života stála smrť Jeho Syna. Napriek tomu nám Boh iba radí: Zvoľ si život! Boh akceptuje našu slobodnú vôľu rovnako ako akceptoval tú Adamovu. To je skutočná láska.

Zvesť o našej záchrane skrže obet' Pána Ježiša má svoje pokračovanie v Jeho vzkriesení. On je prvý, kto bol takto vzkriesený. Už za svojho života vzkriesil Lazára či Jairovu dcéru, ale tí museli neskôr opäť zomrieť. Ježiš bol však vzkriesený raz a navždy. Učeníci sa Ho mohli dotknúť alebo s Ním mohli jesť. Mohli s Ním komunikovať. V tom je naša radosť, že náš Vykupiteľ žije. Písmo nás uisťuje, že tak, ako bol vzkriesený Ježiš, budeme jedného dňa vzkrie-

sení aj my, aby sme boli naveky s Ním. Budeme však musieť podstúpiť Boží súd. Ľuďom je dané raz zomrieť a potom príde súd, hlása Biblia. Jedným dychom nás ale uisťuje, že pokiaľ veríme v Krista, na súd neprídeme, pretože sme

Písmo nás uisťuje, že tak, ako bol vzkriesený Ježiš, budeme jedného dňa vzkriesení aj my.

už prešli zo smrti do života. Uverili sme, že to, za čo si zasluhujeme odsúdenie, na seba vzal Pán

Ježiš a vyniesol na kríž. Pred Kristovou súdnou stolicou sa zodpovieme za našu službu Pánovi. Či sme na životnom základe, ktorým sa pre nás stal Kristus, stavali zo svojich síl a podľa svojich predstáv alebo z Jeho moci, podľa Jeho vôle. Nejde teda o súd v zmysle našej záchranu či nášho zatratenia.

Preto sa už teraz môžeme vo viere radovať z toho, že naše mená sú zapísané v nebesiach, kde nám Pán Ježiš pripravuje miesto. Ako sa spieva v jednej piesni: *Krásnu vlasť na nebi pripravil pre svoj ľud Spasiteľ...*

Pavel Hradský



## BOH SA MA DOTKOL

Chcem písať o tom, čo pre mňa urobil môj Boh. O tom, že ma uzdravil – a ja Mu za to vďačim.

Stalo sa to 23. augusta 2016. V ten deň som sa ocitla na pohotovosti; konkrétne na chirurgickej pohotovosti. Porezala som si šľachy na prste tým, že sa mi v rukách rozbila sklenená nádoba. Podstúpila som šitie šliach a mala som ešte tri týždne ruku v dlahe. Keď tú hlbokú ranu prvýkrát uvidel chirurg, povedal mi, že už možno nebudem hrať na klavíri tak, ako predtým. To sa ma veľmi dotklo a v žiadnom prípade som nechcela, aby to tak dopadlo. Ale ja som s tým nemohla nič urobiť. Pán Ježiš Kristus áno. Keď som prvýkrát prišla na rehabilitáciu, prišli zlé správy. Povedali mi, že môj prst už cvičeniami ťažko vyrovnám do pôvodného stavu. Aj ten jeden prst mi spôsoboval mnoho bolesti a veľakrát som pre túto bolesť nemohla ani zaspať. Pamätám si, že som sama nemala veľkú nádej; lenže počúvala som viac ľudí ako Boha... V Skutkoch apoštolov je však napísané: „... Boha treba poslúchať viac ako ľudí...“ Biblia je pravdivá kniha života. Skutočne, len Boh môže uzdraviť každú bolesť, chorobu, smútok a ešte oveľa viac. A tak to urobil aj v mojom prípade. Uzdravil ma svojou rukou, svojou mocou a opäť mi ukázal, že On jediný dokáže čokoľvek. Po prvom týždni rehabilitácie som začala opäť hrať na klavíri. Uvedomila som si, že Boh toto všetko učinil v mojom živote nato, aby sa oslávil. On mi dal do života túto skúsenosť, aby som opäť spoznala Jeho moc. Tá jazva, ktorú tam mám, mi bude navždy pripomínať, že ON je ten najvyšší a najväčší Lékar.

Ďakujem Bohu za bratov a sestry, ktorí na mňa mysleli a modlili sa za mňa. Za našu rodinu, ktorá mi bola a je veľkou oporou. Ďakujem za Vás všetkých. No predovšetkým nášmu Uzdraviteľovi, ktorý koná v živote každého jedného z nás. V Jeho ranách sme uzdravení.

Buďte pozhnaní!

Annamária Kocevová

## Mládež z troch krajín sa stretla na farme Katai

V dňoch 16. – 18. 9. 2016 som sa spoločne s ďalšími ôsmimi mladými ľuďmi zo Slovenska zúčastnil mládežníckeho stretnutia v Srbsku. Okrem nás sa ho zúčastnili prevažne mládežníci zo Švajčiarska a z domáceho Srbska (dokopy 65 účastníkov).

Do Srbska sme cestovali dvomi autami (jedno auto zo západu Slovenska šoféroval Pablo Absolon a druhé z východu ja). Stretnutie sa uskutočnilo na farme Katai v obci Mali Idoš na severe Srbska vo Vojvodine.

Hlavnej téme s názvom „Connect“ sa vo svojich prednáškach, zamysleniach venovali viacerí kazatelia zo všetkých zúčastnených krajín, odznela aj v nedeľnej kázni. Okrem toho zaznievali chvály vo viacerých jazykoch v podaní chválospevovej skupiny zo Srbska. Keďže táto skupina spievala prevažne piesne, ktoré sú medzinárodne známe, nebolo pre nás problémom, ani ak boli zaspievané v nám neznámom jazyku. Cudzí a neznámy jazyk nebol bariérou ani v bežnej komunikácii; vždy sme sa nejako dohodli aj so Srbmi, aj so Švajčiarmi. Prednáš-

ky a kázne boli hovorené prevažne v srbčine alebo v nemčine (prípadne v slovenčine, ak kázal brat Pavol Absolon alebo ja). Do slovenčiny nám ich prekladala sestra Mária zo Srbska, začo sme jej boli veľmi vďační.

V sobotu večer bol priestor na predstavenie jednotlivých krajín spojené s ochutnávkou sladkostí. Zaviala tam aj naša slovenská vlajka, zaznela jedna slovenská kresťanská pieseň a naši staronoví priatelia zo Srbska a zo Švajčiarska si mohli pochutnať na našich Horalkách, Milách, Deva čokoládkach a pod.

Stretnutie bolo zakončené nedeľnými bohoslužbami. Ich súčasťou bolo aj vysluhovanie Večere Pánovej, na ktorej som sa aktívne podieľal. Poobede nastal čas lúčenia, následne sme nabrali kurz Slovensko. Stretnutie sa podľa mňa vydarilo: Pán Boh konal, či už skrze Slovo, chvály alebo Večeru Pánovu; vznikli nové priateľstvá; mali sme možnosť navštíviť Srbsko (viacerí po prvýkrát).

Štefan Rendoš



## Čo sa Ti páčilo na stretnutí v Srbsku?

Martin: Rád som sa opäť stretol s priateľmi, ale aj spoznal nových. Bol to krásny spoločný čas s našim Bohom. Prijal by som takéto stretnutia aj častejšie.

Pablo: Páčila sa mi myšlienka opäť stretnúť mladých z iných krajín. Páčila sa mi cesta so skvelou partiou; bolo nám veru veselo. Samozrejme, aj samotná akcia bola fajn. Verím, že si navzájom máme čo dať. Predsa len, ak nedávame, prichádzame o väčšie pozhnanie, ktoré Boh dávaniu prisľúbil.

## Boh je verný!

Asi pred 30 rokmi mi Boh počas modlitieb v pivnici nášho zhromaždenia povedal, že raz budeme mať bohoslužby v mestskom amfiteátri. Bolo to v čase komunizmu, keď boli veriaci sledovaní. Ani na bráne modlitebne sme nemohli mať tabuľku, aká sme cirkev alebo kedy máme zhromaždenie. Keď sme mali tento rok v júli prvú evanjelizáciu v amfiteátri spolu s Apoštolskou cirkvou a Ten challenge, bol som veľmi rád. Pomyslel som si, že to určite nebolo poslednýkrát. Veľa rokov som sa za to modlil – a teraz sa to uskutočnilo. Bol som šťastný, keď sa v auguste konala ďalšia spoločná evanjelizácia. Boh je verný!

Ivan Zahradský

## AKO SA O MŇA PÁN BOH POSTARAL...

Ako farár zboru slúžievam aj v domove sociálnych služieb, kde okrem kázania Božieho slova vysluhujem aj sviatosť sv. Večere Pánovej. Neraz sa stalo, že som kalich, paténu a hostie niesol v igelitovej taške, lebo som nemal väčší kufrík. Uvažoval som, aký kufrík si zadovážim, aby som to mal jednoduchšie a pohodlnejšie.

Na internete som našiel čierny pilotný kufrík; jeho cena sa pohybovala od 80 do 150 €. Samozrejme, hľadal som ďalej s nádejou, že sa mi podarí nájsť aj lacnejší. Našiel som inzerát jedného pána z bratislavskej Dúbravky, ktorý ponúkal kufrík za 20 €. Neváhal som, zavolať som mu a povedal, že mám oň záujem. Myslel som si, že sa niekde stretne alebo že bude chcieť, aby som si poň prišiel. Zaujímavosťou však bolo, že on prišiel za mnou. Keď zaparkoval na Panenskej 10, opýtal sa ma: „Vy tu máte kostol?“ Pohotovo som zareagoval: „Áno, tu je náš kostol Evanjelickej cirkvi metodistickej.“ Milo sa na mňa tento mladý

muž s nemeckou ŠPZ a luxusným bavorákom usmial a povedal mi: „Nech sa páči! Prijmite ho odo mňa ako dar. Sme ľudia a pomáhať si treba.“ Ostal som v úzase, pretože som dostal niečo od cudzieho človeka, ktorého som nikdy predtým nevidel. Poďakoval som sa mu a poprial príjemný deň.

Nedávno som tomuto mužovi znovu napísal SMS, že jeho dar vo svojej službe aktívne využívam a zároveň som ho pozval na naše bohoslužby. Či sa niekedy u nás objaví, to neviem. Ale som vďačný, že som mohol vydať svedectvo aj tomuto pánovi a pripomenúť mu, že je v našom cirkevnom zbore kedykoľvek vítaný a že budem rád, ak sa niekedy znovu stretneme.

Priatelia, možno nejde o veľkú, ohromujúcu vec, ale Pán Boh vidí aj naše praktické potreby pre cirkevnu službu, ktoré sú častokrát nenápadné. Ak mu budeme dôverovať a budeme sa spoliehať jedine na Neho, môžeme si byť istí, že On sa o nás dokonale postará a dá nám to, čo je potrebné či nevyhnutné. On je dobrý a iba Jemu patrí chvála!

Ivan Lukáč

# Moja studňa

## (životný príbeh)

Aj ja mám svoju „Jákovu“ studňu, kam som šla po obyčajnú vodu, odchádzala som však od nej plná živej vody. Ako sa to všetko stalo? Vyrastala som v harmonickej kresťanskej rodine. Bolo nás deväť súrodencov, a keď sme sa spolu s rodičmi usadili k Božiemu slovu a modlitbám, tvorili sme malé zhromaždenie veriacich. Aj my sme mali v tom čase „svojho brata Barkóciho“, ktorý rok čo rok prichádzal so svojou rodinou z Miškolca, aby hlásal okolitým – prevažne maďarsky hovoriacim – kresťanským rodinám Božie slovo. Ako deti sme sa na Sárkányovcov vždy veľmi tešili, lebo svojou prítomnosťou všestranne obohatili naše prázdninové mesiace. Evanjelizačné kázne brata Sárkányana sa mi páčili; veď odkrývali pre mňa vždy niečo nové z Biblie, počúvala som ich však s vedomím, že hovoria tým druhým; tým, ktorí sú vo svete. Ja predsa často čítam Božie slovo, modlíme sa v kruhu rodiny; teda u mňa je všetko v poriadku.

Toto sa opakovalo rok čo rok, až do augusta 1962. Bola som prítomná na jednej z evanjelizačných bohoslužieb brata Sárkányana, udiala sa však čudná vec. Od začiatku až do konca kázne som mala pocit, že Pán Ježiš po celý čas hovorí iba mne. Úplne zreteľne sa vo mne vynáralo vedomie, že som jeden hriešny, stratený človek a všetko je inak, ako som si doposiaľ myslela. Moje detské hriechy začali pred mojimi očami naberať obľudné rozmery. Kamkoľvek som v ten deň šla, čokoľvek som robila, stále hlasnejšie sa vo mne ozývala skutočnosť, že keď nepoprosím Pána Ježiša, aby zotrel svojou krvou moje hriechy, aby ma premenil na nového človeka – budem navždy stratená; moje hriechy ma pohltia a skončím bez milosti skôr či neskôr v pekle... navždy, naveky!

Nasledovala bezsená noc. Do rána spadol závoj slepoty z mojich očí a ja ako

15-ročná som na prahu svojej dospelosti vedela, že bez Ježiša som navždy stratená!

Keď toho rána 7. augusta mamička požiadala mojich dvoch bratov, aby jej doniesli vodu na varenie, vyskočila som ja; bez slova som zobrala vedro a utekala som poľnou cestou cez tri parcely k susedom po vodu. Od nich sme totiž v tom čase nosievali vodu a tam bol ubytovaný aj brat kazateľ, ktorý po kázni vyhlásil, že bude dnes k dispozícii každému, kto by potreboval osobné rozhovory či modlitby. Vedro som nechala pri studni a vbehla som do domu. Nepamätám si už, či som sa pozdravila, neviem, kto všetko tam bol, zo mňa sa vydrala iba jediná veta: Som veľmi hriešna, čo mám robiť?!

Kazateľ sa ma láskavými slovami ujal a viedol ma Božím slovom tak, ako to spievame v jednej z našich piesní: „... tam do ticha Svätyně svätých...“ V tej hodine som rozpovedala Ježišovi všetko, čo ma ťažilo. Nikdy predtým som necítila tak jasne, že len ON ma môže oslobodiť a zachrániť od večnej smrti. – ON to urobil! V tej hodine som dostala namiesto obyčajnej vody – vodu živú. V mojom srdci sa rozhostila nevýslovná radosť: Môj dlžobný úpis je anulovaný! Som voľná, nič ma neťaží! Mám istotu spasenia! Ja mám istotu spasenia!!! Medzi Bohom a mnou už nestojí nijaká prekážka – Ježišovou zásluhou! Viete si predstaviť tú nádhernú modlitbu vďaka, ktorou ma viedlo moje nové srdce...?!

V to veľmi teplé augustové predpoludnie bolo okno v miestnosti otvorené a na dvor bolo počuť kazateľove a moje radostné slová vďaka. Doliehali až k studni, kde môj 13-ročný brat Tibor práve naberal vodu. Keďže ja som nechodila, mamka ho poslala po vodu s druhým vedrom. Ako počul ďakovné slová modlitby kazateľa za odpustenie hriechov a za dar znovuzrodenia, v okamihu ho obkľúčil neznámy pocit

hriešnosti; prestal pumpovať vodu a začal usedavo plakať. Keď kazateľova manželka uvidela plačúceho chlapca, spýtala sa ho, čo sa mu stalo. „Neviem,“ odpovedal sotva zrozumiteľne, „viem len, že som veľmi, veľmi hriešny.“ Teta Šárka ho nežne pohladila a tíško povedala: „Ja viem, čo ti je, pod' so mnou, pomôžeme ti...“

Keď sa dvere izby otvorili a ja som vychádzala s rozziarenými očami, môj brat Tibor bol veľmi prekvapený. Netušil, že kazateľ ďakoval za mňa. Môjho brata sa ujal pri sprievodných slovách svojej manželky: „Môžeš sa zaoberať aj Tiborkom, cíti sa byť veľmi hriešny...“

Nepamätám si, koľko času prešlo nad naším radostným oslobodením od hriechov, keď do kuchyne zaklopal môj ďalší, vtedy 14-ročný brat Julko, ktorého poslala mamka, aby nás pohľadal. Pri studni našiel prázdne i poloplné vedro s vodou, a nás nikde. Práve vchádzal do kuchyne, keď Tiborko vychádzal z izby v sprievode brata kazateľa. Žiaril od radosti. Na ten pohľad nikdy nezabudnem.

„Čo tu robíte?“ pýtal sa Julko nechápavo: „Mamka vás čaká s vodou!“ Obidvaja sme vyskočili s úprimnou detskou radosťou a naraz sme zvestovali bratovi odpustenie našich hriechov. – My sme spasení, – chválili sme sa.

„A čo ja...“ vydralo sa z bratových úst. „Existuje pomoc aj pre teba!“ znelo od obidvoch Božích služobníkov; manželov.

Tak sa stalo, že toho 7. augusta 1962 sme do svojho srdca prijali Pána Ježiša. V ten deň sme sa s Ním stretli a požiadali HO, aby sa stal Pánom nášho života. A ON Ním aj je! Nesľúbil ľahký život, ani ho nemáme ľahký – ale v ten deň spočinula nad nami Jeho milujúca, ochranná ruka, ktorú denne pociťujem. Nikdy ma neopustil. Boli úseky môjho života, keď ma musel navracat' veľmi bolestivo, ale Jeho milosť je nado mnou večná, preto môžem svedčiť o mojom osobnom stretnutí s Pánom Ježišom.

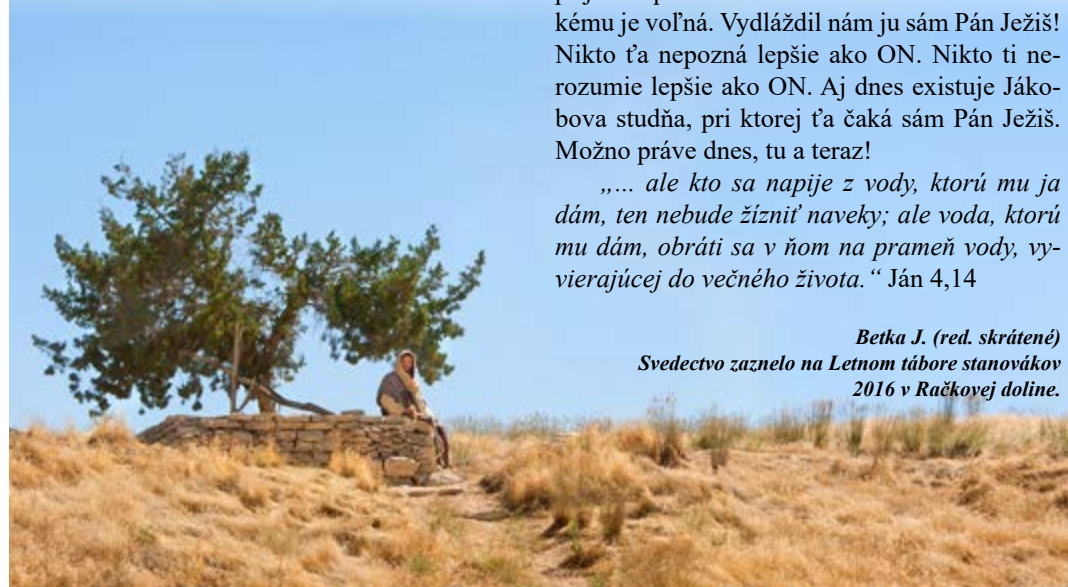
Čo myslíte, ako to dopadlo s vodou pre mamku?! My sme na tie vedrá úplne zabudli! Utekali sme sa domov mamke pochváliť, že naše hriechy sú odpustené, zmyté a oddnes budeme úplne iné deti, hlavne poslušné rodičom...

V ten deň sme obedovali pre nedostatok obyčajnej vody veľmi neskoro, ale hlad som nepociťovala. Celý deň znela v mojom srdci ozvena: Si zachránená, si zachránená! Ježiš sa stal tvojím Spasiteľom!

Ak ste sa ešte poniektorí nestretli s Pánom Ježišom a počujete Jeho volanie, ako som ho počula celkom zreteľne aj ja, neodkladajte prijať to pozvanie. Naša cesta k Otcovi nebeskému je voľná. Vydláždil nám ju sám Pán Ježiš! Nikto ťa nepozná lepšie ako ON. Nikto ti nerozumie lepšie ako ON. Aj dnes existuje Jákovova studňa, pri ktorej ťa čaká sám Pán Ježiš. Možno práve dnes, tu a teraz!

„... ale kto sa napije z vody, ktorú mu ja dám, ten nebude žízniť naveky; ale voda, ktorú mu dám, obráti sa v ňom na prameň vody, vyvierajúcej do večného života.“ Ján 4,14

Betka J. (red. skrátené)  
Svedectvo zaznelo na Letnom tábore stanovníkov  
2016 v Račkovej doline.





### Môžete sa krátko predstaviť?

Štefan Rendoš, 34 rokov, slobodný, bezdetný.

### Odkiaľ pochádzate, z akej rodiny?

Pochádzam z malej dedinky pri Košiciach, zo Skároša, z tradične veriacej rodiny. Mám ešte mladšiu sestru.

### Čím ste chceli byť, keď ste boli malý?

Jeden čas som chcel byť policajtom ako otec. Keď som mal asi 9 rokov, tak som nakrátko mal túžbu byť farárom...

### Výviedli ste niečo v škole alebo s kamarátmi?

Raz sme so spoluhráčmi zo žiackeho futbalového tímu opekali pri príležitosti ukončenia futbalovej sezóny. Počas opekania som sa začal vystatovať, že som schopný preskočiť aj dvojmetrovú vätu. Keďže mi nikto neveril, vyprovokovalo ma to a presvedčil som ich, nech takú vätu urobia a ja skočím. No a skočil som, ale nebol to dobrý nápad. Obhorelo mi obočie, mihalnice a aj časť vlasov a nakoniec som mohol byť rád, že iba to. Odvtedy som to už radšej neskúšal.

### Ako dlho vykonávate duchovenskú prácu?

V ECM pracujem a slúžim od roku 2006. Najprv ako misijný pracovník/pomocný kazateľ. Od r. 2008 ako kazateľ na skúšku a od r. 2016 ako ordinovaný kazateľ.

### Ako ste prežili svoje povolanie do služby?

Už od svojho obrátenia v roku 1999 som túžil slúžiť Bohu. Nemal som jasnú predstavu ako, ale jedno som vedel: Nechcel som byť kazateľom. Niekoľko rokov som slúžil s deťmi, dorastom či s mládežou; evanjelizačne i vnútroborovo. V r. 2005 ma Pán Boh začal volať do služby kazateľa. Ja som sa bránil a hovoril som Mu, že na to nemám, že nie som na to vhodný. Pán mi všetky moje dôvody vyvracal, až som nakoniec kapituloval a povedal: „Áno, Pane, pôjdem.“ Bolo tu ale jedno ALE – nemal som žiadnu víziu, ako sa to môže reálne stať. Bol som niekoľko mesiacov po skončení vysokej školy, práve mi končila civilná služba v Detskej misii a nemal som ani tušenia, čo konkrétne sa bude diať ďalej s mojím životom. Ale povedal som Bohu: „Pane, Ty ma voláš do služby, ale ja vôbec nemám predstavu kde, za akých podmienok to bude možné a do 2 týždňov to potrebujem mať vyriešené – ale, Pane, verím Ti, že Ty to zabezpečíš...“ O necelú hodinu nato sa mi ozval brat Vojto Sirkovský, či nemám záujem slúžiť v ECM ako pomocný kazateľ...

### Čo je na tomto povolaní ťažké?

Asi to, že kazateľ nie je iba kazateľom, ale občas musí byť aj psychológom, aj sociálnym pracovníkom, aj murárom, aj účtovníkom, aj hudobníkom, aj bankárom...

### Niečo výnimočné, čo ste prežili s Bohom?

No za tých 17 rokov života s Ním toho bolo veľa, ťažko vybrať jednu vec.

### Spomeniete si na nejakú vtipnú príhodu z vašej kazateľskej praxe?

Počas mojej služby v Trnave som raz cestoval do Bratislavy na stretnutie kazateľov. Pamätám

si, že sa mi vtedy vôbec nechcelo. Okrem toho som sa cestou do BA ocitol v dopravnej zápche, ešte som v BA stihol zablúdiť, čo len znásobilo moju nechúť zúčastniť sa stretnutia. Keď som napokon došiel na miesto stretnutia, zistil som, že dvere boli zamknuté. Zavolať som bratovi Robovi Zacharovi, vtedajšiemu superintendntovi, že som došiel na stretnutie a spýtal som sa, kde sú... No a on mi pokojným hlasom odpovedal: „Aké stretnutie? Veď to je až zajtra...“ A ponaučenie?! – Je potrebné podrobne čítať (nielen) pracovné e-maily. ☺

### Čo sa vám páči v ECM?/Čo by ste rád zmenili?

Páči sa mi otvorenosť ECM voči ľuďom zvonka a tiež teologické dôrazy ECM zamerané na praktický život kresťana.

### Na aký biblický text rád kázate?

Nemám nijaký konkrétny text, na ktorý by som vyslovene rád kázal. Rád kážem na témy súvisiace s budovaním osobného vzťahu s Bohom; o vernosti Bohu.

### Vaša obľúbená biblická postava?

Apoštol Peter.

### Ako trávite voľný čas?

Čítaním, bicyklovaním, turistikou, dobrým filmom.

Ktoré najzaujímavejšie miesto ste navštívili? Barcelonu a jej okolie.

### Kam by ste chceli cestovať?

Do Kanady.

### Obľúbené jedlo?

Mám rád jedlá, ktoré varí moja mama a tiež rád skúšam cudzokrajné jedlá.

### Čo by ste rád odkázali našim čitateľom?

Buďte verní Kristovi za každých okolností, pretože On je verný.



## Blahoželáme

... k študijnému úspechu

Brat PhDr. Patrik Hipp, kazateľ zo Senca, obhájil pred mesiacom dizertačnú prácu na tému *Kresťanská etika a pochopenie lásky u S. Kierkegarda s osobitným zreteľom na diela 'Čistota srdca' a 'Filozofické omrviniky'*. Tým zavŕšil doktorandské štúdium na Filozofickej fakulte UKF v Nitre a získal doktorát filozofie (titul PhD. za menom)



v študijnom odbore etika.

Úprimne gratulujeme k tomuto študijnému úspechu a veríme, že mu bude na prospech v ďalšej službe ohlasovania evanjelia.

## Kalendár ECM

Pastorálka pracovníkov

11. – 12. 11. 2016 Stará Lesná

Stretnutie kazateľov s biskupom

17. 1. 2017 Bratislava

Zasadnutie Rady SO ECM

18. 1. 2017 Bratislava

**K**ed' Pán Ježiš prechádzal dedinami a mestami, zhromaždili sa pri Ňom obyčajní ľudia. A On im hovoril v podobenstvách.

Dnešné podobenstvo je o rozsievачovi a štvorakej pôde. Toto podobenstvo hovorí o nás, ktorí počúvame ‚dobrú správu‘ zo Svätého Písma a rôznymi spôsobmi na ňu odpovedáme. Semiačka ‚dobrej správy‘ sú rovnaké, avšak pôda nášho srdca, do ktorej padli pri rozsievaní, je odlišná.

Skús správne pospájať obláčiky s oválmi.

Napovie ti Božie slovo z Evanjelia podľa Lukáša 8,4-15.

Tí, ktorí  
pre zaneprázdnenosť  
neprijímajú  
dobrú správu.

Tí, ktorí  
si nepovšimnú  
dobrú správu.

Tí, ktorí  
neprijímajú dobrú správu.

Tí, ktorí  
poslušne prijímajú dobrú správu.

TRNIE



DOBRA PŔDA

Verím, že ‚dobrá správa‘ z Božieho slova zmenila i tvoj život a ty radostne a poslušne nasleduješ Pána Ježiša.

Lebo nemáme tu trvalé ( tajnička ).							Pomôcky: Akov one, aul Utah, als	predpona	nákaza	2	repa (zdrob.)
							milenec Fatimy				
Autor: RINGO	kruh tancujúcich	3	paradajka (angl.)	oblastný výbor	ľud (čes.)	rofa					
váčšia nádobka na varenie						trepc iba					
urobilo novým (nár.)								hokejový klub venoval sa hre			
povrchová baňa				kód nemčiny popovok			laľa, aha všetko v poriadku				
ochrana tovaru					líščí brloh váčšia predsieň					zistenie hmatom	
Pomôcky: tomato alit, ila	členský štát USA váčšia otieпка					košický humorista symbol Slovanov					
nepodľahol							preľamuj váha obalu				
citoslovce trúbenia			kremičitan trojvápena. utekal (expr.)					miliampér jestvovala			
extra- celulárna tekutina				tatársky náčelník ako (nem.)							
okraj úst (jedn. čís.)					oddel. v nemocnici atóm (čes.)				balkánska objemová miera	les	
Pomôcky: Kado atabek	meno Cetunga	hnev (hud.) Internat. Union of Biochem.				mohame- dánsky boh osobné zámeno					
1							sľa koncovka českých zdrobnenín				
kaukazská horská osada				jeden (angl.)				plúž			
otľč				olejnatá rastlina				skratka valuty			



# Blahoželáme

## ... k narodeninám

V októbri sa dožíva krásneho požehnaného veku 90 rokov naša sestra **Margitka Ollerová** zo Skleného.

Milá naša sestra v Pánovi, chceme Vám srdečne zablahoželať k Vaším narodeninám: všetko najlepšie! Nech Vás nádej, ktorú máte v Pánovi Ježišovi Kristovi, sprevádza aj v budúcich dňoch Vašho života.

Keďže posledné roky zdravotný stav sestry Margitke nedovoľil písať, našli sme v Ohnisku 10/2006 jeden jej pozdrav, z ktorého vyberáme úryvok na povzbudenie všetkých nás:

*Pri Božom slove a s Božím ľudom prežívame požehnané chvíle. Chodíme do Apoštolskej cirkvi. Učíme sa spoznávať z Božieho slova nové veci. Pri kazateľovej výzve obnoviť zmluvu som s radosťou išla dopredu a vyznala, že potrebujem obnovenie a posilnenie od Boha v mojej starobe, aby sa na mne naplnili slová Božie, že aj v šedinách ponесú ovocie. Nech Pán rozleje požehnanie na všetky deti Božie, aby prišlo obnovenie a obživenie z moci Ducha Svätého. Spomíname s láskou na každého z vás, koho poznáme a prajeme vám, aby ste počuli a porozumeli hlasu dobrého Pastiera a ochotne a s láskou Ho nasledovali. „Bud' verný až do smrti.“ Pozdravujeme aj mládež, všetkých, ktorí odovzdali svoj život Pánovi Ježišovi, aby pokračovali v poznanej pravde. Pán vám žehnaj a dávaj vám odvahu veriť aj neuveriteľným veciam. Láska a pokoj nech sú so všetkými vami.*



# Blahoželáme

## ... k uzavretiu manželstva

Pretože nie je dobre človeku samému, **Elena Ondráčková a Marko Kragelj** uzavreli manželstvo 1. októbra 2016 v Bratislave.



**Viete, že sa pripravuje spoločný Spevník ECM?**

Spevníková komisia sa prvýkrát stretla 20. 1. 2016. Jej členmi sú: Ľuboš Tagaj (predseda), Pavel Procházka, Gabriella Kopas, Pavel Polák, Ivan Jánoška, Michal Tagaj, Peter Valo a zapisovateľka Miroslava Procházková. Spevníková komisia oslovila prostredníctvom kazateľa každý zbor, aby poslal svoje návrhy piesní. Stále tak môžete robiť cez e-mail: [luobosko@gmail.com](mailto:luobosko@gmail.com). Komisia sa stretla 5-krát a doteraz vybrala 100 piesní.

**Viete, že 20. november je medzinárodným dňom modlitieb za prenasledovanú cirkev?**

Tento deň je podporovaný Medzinárodnou evanjelickou alianciou od roku 1996. Deň je venovaný modlitbám za veriace po celom svete, ktorí pre svoju vieru v Ježiša Krista trpia prenasledovaním a násilím. Cieľom je upozorniť na túto skutočnosť a vytvoriť vhodné opatrenia na vytvorenie náboženskej slobody.



**Vydáva:** Evanjelická cirkev metodistická  
Panenská 10, 811 03 Bratislava  
Tel./fax: 02/5441 4468 ,  
eMail: [ustredie@umc.sk](mailto:ustredie@umc.sk)  
ISSN 1339-2956  
[www.umc.sk](http://www.umc.sk) - tu sa nachádza Ohnisko

v elektronickej podobe.  
Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.  
Náklady na jedno číslo sú 0,90 Eur + poštovné.  
Prispieť môžete na č.ú.: 6611690036/1111;  
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.  
Ďakujeme.

Redakčná rada:  
Mílana BELKOVÁ  
Lenka PROCHÁZKOVÁ  
Ľuboš TAGAJ  
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ